

Wederom door vererving gaat in 1872 het huis over in handen van Jan Egelman, schipper en Vijtje Egelman, huisvrouw van Lambert de Vries (ieder krijgt de helft van het pand).

In 1892 vindt nog een verbouwing plaats. Ik heb niet kunnen achterhalen wat deze verbouwing precies inhield. In 1898 wordt het pand dan weer verkocht aan Meindert de Vries, van beroep bakker. Een jaar later wordt de achter het huis gelegen tuin bebouwd met twee woonhuizen, dan gelegen aan de Gedempte Appelhaven. Het bezit wordt gesplitst en in 1902 verkocht aan Jacob Fok, eveneens een bakker. Het Kadasternummer wordt dan Sectie A, nr. 3888.

De volgende eigenaar (in 1905) is weer een bakker, nl. Herke Zwagerman, die vier jaar later het onroerend goed weer doorverkoopt aan Luitje Dekker, een brood-, koek- en banketbakker. De serie bakkers in dit huis eindigt dan in 1913 met de brood- en koekbakker Jan Algera, die het huis koopt en er tot 1936 blijft wonen en werken.

In dat laatste jaar wordt het huis weer geveild en gekocht door een zekere Cornelis Gijsbertus Okx, koopman. Tussentijd, in 1939, vindt er weer een verbouwing plaats van bakkerij tot loodgieterswerkplaats.

Na 1941 ontstaat er een heen en weer situatie in het eigendom van het huis. In dat jaar wordt de NV Noord Hollandsche Levensverzekering Mij. te Alkmaar eigenaar, doch twee jaar later wordt het weer terugverkocht aan Cornelis Okx. In 1951 is dezelfde Maatschappij weer eigenaar.

In de zestiger jaren wordt het huis dan gekocht door de loodgieter P. Pranger, die er tot voor kort zijn werkplaats had.

Inmiddels is het pand in handen van een nieuwe eigenaar, die de architect Luc Trigallez opdracht heeft gegeven het huis weer tot woning te restaureren, zodat binnen niet al te lange tijd aan het Grote Oost weer een mooi gerestaureerd pand zal staan.

De gevelstenen

In de aanvang vertelde ik een en ander over de gevelstenen die nog steeds op de oorspronkelijke plaats aanwezig zijn.

De geschiedenis van „Truydeman en syn wyf” heeft een aantal Hoornse kroniekschrijvers beziggehouden. Ik laat hieronder een drietal teksten volgen van C. A. Abbing, Klaas van Voorst en Van Lennep en Ter Gouw. Het lost de vraagtekens rond dit mysterieuze echtpaar niet op. Is het alleen legende, verdraaide legende of volledige waarheid? Voer voor historici, zou ik zeggen.

Uit: C. A. Abbing

(1) Nog heden ziet men dit Beeldwerk met deze onderschriften, waarschijnlijk twee eeuwen oud:

*O loffelyke daed, o schoone gulde tyden!
Wie dat er aan gedenkt, die moet hem nog verblyden.
Het land dat schut, en beeft den vijand die komt aen;
Hij wil met Amalek gantsch Israel verslaen.
Hij koomt met groote magt, maar Godt heeft ons gegeven
Ook Arons en de Hurs, wiens namen zijn geschreven.*

*Tot eer van haer geslagt, tot lof van dese daed:
Die klampen hem aen boort die weten noch wel raedt.
Hier is een Hoorens hop, daer gaet het op een vechten,
Daer ziet men 't eene schip vast aan 't ander hechten,
Daer siet men reghte liefde, daer doet men onderstant,
Daer vecht men sonder gelt, voor 't lieve vaderland.*

*En sonder twyffel dit, daer synder ook in 't midden,
Daer sijnder op het lant, die Godt met Mooses bidden,
Tot dat men overwint, gelyck het is geschiet,
Waervan men huyden noch een klare teken siet.*

(2) Aan den gevel van het huis, vroeger door hem bewoond, werd in 1658 bij de verbouwing dit versje, in hardsteen uitgehouwen, geplaatst:

*Truydeman met sijn wijf, wilt weten,
Zy hebben den armen niet vergeten,
Wie uyt liefde bloot,
Den armen in der noot
Bijstaat,
Die sal voorwaar,
De Heer der heirschaa
Hebben te baat.*

Daar in alle hunne giftbrieven Truydeman en sijn Wijf genoemd werden, is dit in deze Stad een spreekwoord geworden, om aan te duiden, dat de Vrouw ook wat te zeggen heeft.

(1) Men heeft nooit geweten, van waar en waarom zij herwaarts kwamen; ja hunne mildheid maakte hen verdacht, of zij ook met kwade oogmerken gekomen waren, verstand met den vijand hielden, en door hunne uitdeelingen het gemeen op hunne hand zochten te krijgen. Hierop slaat het versje, aan den luifel van hetzelfde huis nog heden te lezen, onder hunne afbeelding, en die van hunnen, met brood beladen Ezel: